

2. Mieszkanie, dostarczone lekarzowi, powinno w zasadzie znajdować się w lokalu, podlegającym przepisom dekretu z dnia 23 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259 i Nr 50, poz. 383).

3. W przypadkach uzasadnionych władza lub organ może dostarczyć lekarzowi mieszkanie w lokalu, nie podlegającym przepisom dekretu, powołanego w ust. 2, z tym jednak, że lekarz płaci wówczas część czynszu w wysokości czynszu, jaki by przypadł w myśl art. 3 tego dekretu za taki sam lokal, podlegający przepisom o najmie lokali.

4. Władza lub organ, który wystąpił z wnioskiem, ponosi koszty, związane z dostarczeniem mieszkania lekarzowi, a w przypadku, określonym w ust. 3 — także dopłatę do pełnej wysokości czynszu, przypadającego za dane mieszkanie.

5. Jeżeli niezwłoczne dostarczenie mieszkania, określonego w ust. 1 pkt 2, napotyka na znaczne trudności, władza lub organ, występujący z wnioskiem, może za zgodą Ministra Zdrowia dostarczyć lekarzowi mieszkanie prowizoryczne na okres jednak nie dłuższy niż 3 miesiące.

7) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Władza lub instytucja, zatrudniająca lekarza w chwili doręczenia mu nakazu, nie może bez jego zgody rozwiązać istniejącego stosunku służbowego (stosunku pracy) w okresie trwania obowiązku, wynikającego z nakazu. Lekarzowi nie przysługuje jednak uposażenie (wynagrodzenie) z tytułu tego stosunku. Jeżeli lekarz nie zgłosi się do pracy w ciągu miesiąca od ustania obowiązku pracy lub jego wygaśnięcia stosunek ten rozwiązuje się z samego prawa.

2. Przez czas trwania obowiązku, wynikającego z nakazu, lekarz zachowuje w miejscowości, z której został powołany, nabyte uprawnienia do przydziału i utrzymania lokalu w myśl art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27).

3. Po upływie terminu, określonego w nakazie, lub po wygaśnięciu obowiązku pracy lekarzowi przysługuje prawo powrotu do miejscowości, w której wykonywał praktykę w chwili doręczenia nakazu.

4. W czasie trwania obowiązku pracy, wynikającego z nakazu, lekarz otrzymuje ze Skarbu Państwa zasiłek osiedleńczy, płatny miesięcznie. W przypadku, gdy wynagrodzenie lekarza z tytułu umów o pracę, zawartych w miejscowości, określonej w nakazie, jest niższe od uposażenia (wynagrodzenia), pobieranego w chwili doręczenia nakazu, zasiłek osiedleńczy ulega zwiększeniu o sumę, odpowiadającą wysokości utraconych zarobków z tytułu zatrudnienia w zakładach, określonych w art. 27 ust. 1, bądź we władzach, urzędach i instytucjach prawa publicznego.

5. Lekarzowi, który przed upływem terminu, określonego w nakazie, złoży wobec wojewódzkiej rady narodowej, właściwej dla miejsca wykonywania obo-

wiązku pracy oświadczenie, iż zrzeka się uprawnień, wynikających z ust. 1—4 i art. 36 ust. 3, oraz że obiera sobie na stałe do wykonywania praktyki miejscowość, określoną w nakazie, zostanie wypłacony jednorazowy zasiłek osiedleńczy.

6. Rozporządzenie Ministra Zdrowia, wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi wysokość zasiłków osiedleńczych oraz szczegółowe zasady i sposób ich wypłacania.

8) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Przepisy art. 34—37 stosuje się odpowiednio do lekarzy dentyków, farmaceutów, felczerów, pielęgniarek (pielęgniarzy), położnych, techników i uprawnionych techników dentystrycznych.

9) po art. 38 dodaje się nowy dział VI-a w brzmieniu:

„Dział VI-a. Przepisy karne.

Art. 38¹. Pracownik służby zdrowia, powołany do pracy na podstawie art. 27, który odmówi podjęcia tej pracy w określonym terminie bądź uchyli się od jej wykonywania — podlega karze grzywny do 100.000 złotych.

Art. 38². Pracownik służby zdrowia, powołany do pracy na podstawie art. 34, który odmówi podjęcia tej pracy w terminie, określonym w nakazie, bądź uchyli się od jej wykonywania — podlega karze aresztu do sześciu miesięcy i grzywny do 250.000 złotych albo jednej z tych kar.

Art. 38³. Pracownik służby zdrowia, który nie wypełnia obowiązków, wynikających z rozporządzenia, wydanego na podstawie art. 28 — podlega karze grzywny do 10.000 złotych.

Art. 38⁴. Do orzekania w sprawach, określonych w niniejszym dziale, powołane są powiatowe rady narodowe.

Art. 2. Lekarzom, którzy zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami w terminie, wyznaczonym przez Ministra Zdrowia, przesiadli się w celu wykonywania praktyki do miejscowości lub okręgu, w którym normy nie są wypełnione, przysługują uprawnienia, określone w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą a po upływie dwóch lat od dnia przesiadki przysługuje im prawo powrotu do miejscowości, z której się przesiadli.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Zdrowia: *T. Michejda*

328

U S T A W A

z dnia 18 lipca 1950 r.

o przysiędze wojskowej.

Art. 1. Ustanawia się przysięgę wojskową o następującej rocie:

„Przysięgam strzec niezłomnie wolności, niepodległości i granic Polski Ludowej przed zakusami imperia-

lizmu, a w razie potrzeby, nie szczędząc krwi ani życia, mężnie walczyć w obronie mojej ojczyzny aż do pełnego zwycięstwa nad wrogiem, stać nieugięte na straży pokoju w jednym szeregu z Armią Radziecką i innymi sojusznicznymi armiami i w razie napaści walczyć w braterskim przymierzu o świętą sprawę niepodległości, wolności i szczęścia ludu.

Przysięgam służyć ze wszystkich sił Polsce Ludowej, bronić niezłomnie praw ludu pracującego, stać nieugięte na straży władzy ludowej, dochować wierności Prezydentowi Rzeczypospolitej.

Przysięgam Narodowi Polskiemu: być uczciwym, zdyscyplinowanym, mężnym i czujnym żołnierzem Polski Ludowej, przykładać się gorliwie do szkolenia wojskowego, wykonywać dokładnie rozkazy przełożonych i przepisy regulaminów, dochować ściśle tajemnicy wojskowej i państwowej, strzec pilnie mienia woj-

skowego i społecznego i nie splamić nigdy honoru i godności żołnierza polskiego."

Art. 2. Przysięgę wojskową składa każdy żołnierz Sił Zbrojnych.

Art. 3. Uchyła się moc obowiązującą ustawy z dnia 3 lipca 1947 r. o rocie przysięgi Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 267).

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Obrony Narodowej: *w z. Wł. Korczy*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

329

U S T A W A

z dnia 18 lipca 1950 r.

w sprawie rejestru inżynierów i techników.

Celem zapewnienia stałej kontroli nad właściwym wykorzystaniem kadr inżynierów i techników, koniecznym dla sprawnego wykonywania planowych zadań gospodarki narodowej, stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się rejestr inżynierów i techników, zwany w dalszym ciągu „rejestrem“.

2. Rejestr prowadzi Naczelna Organizacja Techniczna.

3. Sposób prowadzenia rejestru, zmian danych, wpisanych do rejestru, spis osób, uprawnionych do korektury z rejestru oraz osób obowiązanych do zgłaszania zmian określi Prezes Rady Ministrów.

Art. 2. 1. W celu przygotowania rejestru przeprowadzony będzie przez Naczelną Organizację Techniczną spis obywateli polskich, zamieszkałych na obszarze Państwa, którzy:

- 1) posiadają prawo do używania tytułu inżyniera,
- 2) posiadają prawo do używania tytułu technika względnie
- 3) wykonują czynności powierzane zwykle inżynierom i technikom bądź też zajmują stanowiska powierzane zwykle inżynierom lub technikom.

2. Termin przeprowadzenia spisu (ust. 1) określi Prezes Rady Ministrów.

Art. 3. Osoby, określone w art. 2, obowiązane są zgłosić się do spisu i podać dane, podlegające wpisowi do rejestru.

Art. 4. Rejestr obejmuje osoby, wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) oraz te kategorie osób, wymienionych w pkt 3), które określi Prezes Rady Ministrów.

Art. 5. W rejestrze wpisuje się następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania,
- 2) posiadane wykształcenie i wyuczoną specjalność,
- 3) zakład pracy, stanowisko i czynności wykonywane w tym zakładzie,
- 4) inne dane, ustalone przez Naczelną Organizację Techniczną.

Art. 6. 1. Osoby objęte rejestrem (art. 4), które po dniu zakończenia spisu:

- 1) nabeżdą prawo do używania tytułu inżyniera,

- 2) nabeżdą prawo do używania tytułu technika względnie

- 3) podejmą wykonywanie czynności powierzanych zwykle inżynierom lub technikom bądź też zajmą stanowiska, powierzane zwykle inżynierom lub technikom, jeżeli kategorie te zostały objęte rejestrem —

obowiązane są do zgłoszenia do rejestru danych, o których mowa w art. 5.

2. Obowiązek zgłoszenia winien być wykonany przed upływem trzydziestu dni od chwili nabycia praw wymienionych w ust. 1 pkt 1) i 2) względnie od chwili podjęcia czynności (objęcia stanowisk), określonych w ust. 1 pkt 3).

Art. 7. 1. O zmianach, odnoszących się do danych, podlegających wpisaniu do rejestru, należy zawiadomić Naczelną Organizację Techniczną, prowadzącą rejestr.

2. Zawiadomienie powinno nastąpić przed upływem trzydziestu dni od chwili nastąpienia zmiany.

Art. 8. 1. Osoby, które wykonały obowiązek zgłoszenia się do spisu względnie obowiązek przewidziany w art. 6, otrzymują zaświadczenie.

2. Na dowód zgłoszenia zmian w danych, podlegających wpisowi do rejestru, wydaje się potwierdzenie.

Art. 9. 1. Kto świadomie lub przez niedbalstwo uchyła się od wykonania obowiązków, przewidzianych w art. 3, 6 i 7, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 100.000 zł albo jednej z tych kar.

2. Tej samej karze ulega ten, kto świadomie zgłasza do rejestru dane nieprawdziwe.

Art. 10. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

H. Minc